

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Far vel da, Verden, du skalt faa

Citation: Kingo, Thomas: "Far vel da, Verden, du skalt faa", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kingo04val-shoot-workid84732.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

En anden effter Evangelii anledning, som er en Erindring om Verdens Uselhed og Himmelens Herlighed.

Under dend Melodie:
Jeg veed et ævigt Himmerig etc.

1.

FAR vel da, Verden, du skalt faa
Din Afskeed hastelige,
Paa Thabor lyster mig at gaa
Og op til JEsu stige.

2.

O Verden, hvad est du mig leed
Naar Jeg dig ræt beskuer,
Din Ære, Lyst og Herlighed
Er gylden Sommer-Fluer.

3.

Men Himlen er paa Vißhed sat,
Dends Herlighed ey svinder,
Der ævig Sool foruden Nat
Op fra Guds Ansigt rinder.

4.

Her finder Jeg at hver Dags synd
Min Regning høyt opdriver,
Og gjør mig HERrens Naade tynd,
Dend hand med mig opskriver.

5.

Der skal Jeg i det gode staa,
Og aldrig kunde falde,
Fuldkommenhed skal Jeg der faa,
Foruden Ondskabs Galde.

6.

Om end Jeg her i Lykkens Skiød
Og Vugge om kand veyes,
Saa har dog Lykken selv sin Død,
Og hastig om kand dreyes.

7.

Men Himlen intet skiffte veed,
Dend ey Forandring taaler,
Men ald sin store Salighed
Med Ævigheden maaler.

8.

Om end Jeg her er ung og sterk,
Staar vel i Verdens Øye,
En Hierte-sorg og Hoffved-verk
Kand mig dog snart nedbøye.

9.

Men der er Ungdom altid ny,
Forandres ey aff Alder,
Min Glæde der aff nogen Sky
Formørkes ey og falder.

10.

Om Kroner, Septer, Herredom
Min Haand og Hoved pryder,
Her kastes de dog engang om,
Og Døden dem affbryder.

11.

Men der er Herlighedens Krands
Og u-forvißnet Krone,
Som overgaar ald sind og sands,
Fra HErrens høye Throne.

12.

Her flyder sorgens beeske Vand,
Som ingen vil formilde,
Men der i Himplens Engle-Land
Er Glædens Velde-Kilde.

13.

Jeg her aff stor' U-venner maa
Min Fred saa ofte tigge;
Der skal Jeg Seyer-Fanen faa,
Naar alle Fiender ligge.

14.

Mig Armod, Nød og Fattigdom
Saa ofte her mon trænge,
Men der vil Gud mig om og om
Med ævig Riigdom henge.

15.

Min Byrde og mit Kors Jeg her
Maa med Besværing drage;
Der vil min Gud, som har mig kier,
Fra Angist mig optage.

16.

Der skal Jeg see grandgivelig
Hans Glæde uden Ende,
Der skal det heele Himmerig
Med Glæde mig omspende.

17.

Vel vaar det nok en stor Kopj
Disciplerne de finge,
Der de paa Himlens Glæde-stj
Hen op paa Thabor ginge.

18.

Men, Jeg, O Jeg dend Dag skal see,
Dend Dag foruden Ende,
Da Jeg det Guddoms store Tre
Udi mit Kiød skal kiende.

19.

Ald Glæde skal i Ævighed,
Ald Ævighed i Glæde
Skal endes, vendes, og Jeg veed
Gud reder der mit Sæde.

20.

Kingo, Thomas, *Samlede skrifter*, 1939-74.

Far derfor, Verden, far kun vel,
Mig skal du ey besvige,
Nu har min dyre-købte Siæl
Ræt smag paa Himmerige.
Th. Kingo.

Om Himmerig vi tale vil, etc. pag. 76

Om Himmerig vi qvæde vil, etc. pag. 79